

GROFT
SAGT

Peter Nedergaard Det rødbrune kabinet

Den radikale leder, Morten Østergaard, har i Børsen kaldt en eventuelt socialdemokratisk regering med støtte af SF og Dansk Folkeparti for et »rødbrunt kabinet«.

Et brunt styre er normalt navnet for det nazistiske styre i Tyskland 1933-45, fordi SAerne i Sturmabteilung bar brune skjorter.

Er det virkelig en værdig sammenligning at foretage af en politisk leder i Danmark i 2018? Hvordan var det i øvrigt, at Det Radikale Venstre stillede sig til det brune styre i Tyskland i sin tid?

Klaus Kjøller Åh, nu udkommer jeg!

Forlag og bogtillæg driver forfattere ud i elendighedsporno, som giver læsere udløsning ved udgivelsen. Senest Knud Romer, som har tilbragt 12 år i helvede med »den svære to'er«, som hedder »Kort over Paradis«.

Her ved udgivelsen er han nyindlagt. Han rabler overbevisende over flere fotobelagte sider i Politiken som psykiatrisk patient på udgang. Og allerede nu er hans tredje bog begyndt at plage ham.

Måske bør Romer bare droppe kunstnermyten og lade forlagsbranchen og litterære bogtillæg sejle deres egen sø og forsøge at blive rask i stedet for at slå sig selv fysisk ihjel med flere udødelige værker.

Hans Hauge Udsultning

»Hvilket Danmark vil vi?« Hvem kan svare på det? Det kan 72 medarbejdere på Statens Museum for Kunst.

De vil et Danmark, hvor danskerne er sikre på deres egen historie. Og hvor de har en identitet, dvs. noget der ikke forandrer sig i en »verden under markant forandring«.

Men danskerne er blevet et folk, der er usikker på egen historie. De ved nok ikke, hvem Christian II var. Og de har ingen identitet, selv ikke dem med tørklæde på. Hvorfor ikke? Fordi regeringen »udsulter« kulturinstitutionerne.

Udsulter! Jo, ser De: hvis en kunsthistoriker fyres fra Statens eget museum, mister det danske folk sin identitet. Det kan enhver vel indse.

Læs flere groft sagt
berlingske.dk/satiren

DAGENS BREV Giv os et 30-turs pendlerkort

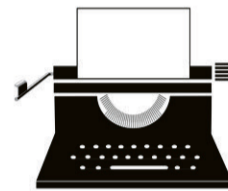
Jeg pendler dagligt med tog mellem Esbjerg og Odense, og har i de seneste uger oplevet, at de direkte forbindelser er blevet aflyst pga. køreledningsproblemer. Vi bliver i stedet henvist til en togforbindelse med skift i Fredericia og forlængede transporttider - der kan gå hen og blive meget forlængede, hvis de seks min., man har til at skifte, spises op af forsinkede tog.

Som en konsekvens af dette, har jeg flere gange måttet tage bilen for at være på arbejde til tiden. Vi pendlere har været tålmodige, idet vi har troet på, at det var en kortvarig affære. Nu læser jeg så i Ingeniøren, at »vi kommer på den anden side af sommerferien, før det er løst.«

Her springer kæden af for mig. Når DSB ved, at det er et langvarigt problem, hvorfor bliver vi så ikke væsentligt kompenseret?

Jeg har just fornyet mit pendlerkort, som i øvrigt lige er steget. Jeg kan nu se frem til

udgifter til både tog og bil og forlængede transporttider i en rum tid. Havde jeg valgt at benytte bilen i stedet, ville jeg komme direkte fra a til b, når det passer, have fradragsret for de dage, jeg reelt kører, og have den virkelige udgift, og ikke som nu, hvor man for et DSB pendlerkort også betaler for weekender og S/H-dage. Løsnin-gen er ligetil: Giv os et 30-turs pendlerkort, så jeg kun skal betale for de dage, hvor jeg har udgiften og frit kan skifte mellem bil og tog uden dobbelt økonomisk straf. Som pendler er jeg tæt på at overgive mig til bilen, som så mange af mine kolleger, idet jeg oplever dårligere service og materiel, øgede priser og en manglende fleksibilitet. Så kære transportministre, ret blikket væk fra bilisternes lukrative forhold og hjælp os pendlere, der faktisk foretrækker at rejse med tog - hvis udgifter og produkt matcher. BRIAN FAURSKOV, ODENSE

LÆSERNE MENER

Springvand og skov: Er Rådhuspladsen en park eller en plads?

Metroselskabet har netop annonceret, at det forhadte grønne plankeværk omkring byggepladsen på Rådhuspladsen vil blive fjernet i den kommende tid. Stort tillykke med det!

Samtidig meddeles det, at Dragespringvandet får sin oprindelige ydre kumme tilbage og bliver flyttet ind midt på pladsen, hvor den i øvrigt aldrig har stået. Hurra for kummen, men er den nye placering velvalgt? Har springvandet pondus og volumen nok til at spille en så central rolle på byens og nationens vigtigste plads? Måske skulle man overbevise os om ideens bæredygtighed ved at stille en 1:1 model af Dragespringvandet op midt på pladsen?

Og er det nu en god idé at plante en skov på pladsens nordside, som vil sløre indtrykket af den store sammenhængende plads og skabe en visuel barriere mellem de kommende(?) fortovscafeer langs pladsens solbeskinnede facader og selve rådhuset. Efter min mening er netop Rådhuspladsen en decideret urban plads og ikke en park. En sted, der suger næring af det pulserende liv langs facaderne.

Hvorfor er vi ikke blevet præsenteret for flere kvalificerede forslag til Rådhuspladsens omdannelse, udarbejdet af Danmarks førende byplanlæggere og landskabsarkitekter?

JAN KOED, ARKITEKT MAA, VALBY

Lønstigningen er ædt op

Ved overenskomsterne på det offentlige arbejdsmarked blev der

opnået pæne lønstigninger på ca. otte pct. over tre år. Alle jubede, ikke mindst en dommerfuldmægtig, der åbenbart havde tid til i flere døgn at stå foran »Forligsen« og råbe højt. Således havde hun bl.a. følgende budskab: »Hop, hop, hop - lønnen den skal op.« Og så hoppede alle de tilstedeværende.

Hun selv havde en løn på 42.000 kr. om måneden, og hun mente, at det var alt for lidt. Så for hende var det en stor sejr at få et løntillæg på otte pct. over de kommende tre år.

Men festen er nok ved at være forbi. Ved en tur i det lokale supermarked har jeg konstateret, at nogle varer allerede har fået et prishop på fulde otte pct. Altså er der for en offentligt ansat næsten momentant sket et reallønsfald, der faktisk kan mærkes. Mon den aktive og højtråbende dommerfuldmægtig fortsat synes, at hendes aktion var »det hele værd«. Eller forregnede hun sig?

Fortsætter disse prisforhøjelser, er der tale om et markant tab for alle, men især for pensionister og lavtlønnede, og Danmarks konkurrenceevne er samtidig svækket. Grund til fest? Ikke for dem, der kan gennemskue udviklingen.

MOGENS NØRGAARD OLESEN, FREDERIKSVÆRK

Dommere, en trussel mod tredelingen

Merethe Eckhardt er udviklingsdirektør i Domstolsstyrelsen. Det lyder som en konkurrent til Folketinget. Hun mener da også i sin kronik 5. juni, at domstolens uafhængighed af de folkevalgte er central for demokratiet. Hun nævner som forbillede, at distriktsdomstole har blokeret for den amerikanske regerings indrejseforbud. Den amerikanske højesteret dømte dog distriktsdomstolens afgørelser i strid med

både forfatningens ord og anden lovgivning.

Domstolens tolkning af uafhængighed er en af de største trusler mod demokratiet, fordi de ofte tolker uafhængighed, som uafhængighed af den folkevalgte lovgivende magt, som de gerne konkurrerer med, jvf. Menneskerettighedsdomstolen og EU-Domstolen.

Problemet består i, at dommerne er helt uden for demokratisk kontrol og legitimitet i dag. Dommerne burde stå til ansvar over for vælgerne ligesom vores politikere, så de tolker uafhængighed som at være uafhængig af særinteresser og egne fordomme. I dag er dommerne den største trussel mod magtens tredeling og demokratiet, fordi de føler sig kaldet til at stå over de folkevalgte parlamenter.

LARS H. HANSEN, ØLSTYKKE

Man kan ikke stole på DF og R

Jeg bakker 100 pct. op om Mette Frederiksens udmelding om, at Socialdemokratiet sigter efter en ren S-regering efter næste valg. Grunden er, at man hverken kan stole på DF eller de Radikale over en tørtærskel, når det handler om at bevare vores kernevelfærd og et solidarisk Danmark med lige muligheder for alle uanset pengepung.

Begge partier har gang på gang lagt stemmer til blå regerings nedskæringer på velfærd og utallige usympatiske reformer, som har øget uligheden mellem rig og fattig.

Socialdemokratiet er det eneste parti, som kan samle Danmark igen og skabe et mere solidarisk samfund, hvor velfærd prioriteres frem for usolidariske skattelettelser til de velhavende.

JACOB VEST, KØBENHAVN S